

Forslag

til

Lov om personnavne.

Fremsat den 11. januar 1961 af *justitsministeren*.

Kap. 1. Erhvervelse af slægtsnavn.

§ 1. Ægtebarn får ved fødslen faderens slægtsnavn.

Stk. 2. Gifter forældrene sig først med hinanden, efter at barnet er født, får det ved ægteskabet faderens slægtsnavn, såfremt det hidtil har båret moderens slægtsnavn. Er barnet fyldt 18 år ved ægteskabets indgåelse, sker der dog ingen ændring af navnet, medmindre der foretages anmeldelse herom til ministerialbogen (personregistret).

Stk. 3. Ægtebarn, der bærer faderens slægtsnavn, kan ved anmeldelse til ministerialbogen (personregistret) antage moderens pigenavn.

§ 2. Barn uden for ægteskab får ved fødslen moderens slægtsnavn.

Stk. 2. Er moderens slægtsnavn erhvervet ved ægteskab, kan barnets navn ved anmeldelse til ministerialbogen (personregistret) ændres til hendes pigenavn. Er fadereskabet fastslået, kan navnet på tilsvarende måde ændres til faderens slægtsnavn.

§ 3. Adoptivbarn får ved adoptionen adoptantens slægtsnavn. Hvis barnet adopteres af ægtefæller, får det adoptivfaderens slægtsnavn, medmindre det i bevillingen bestemmes, at det i stedet skal bære adoptivmoderens pigenavn. Det kan også i bevillingen bestemmes, at adoptivbarnet skal beholde sit eget navn eller bære dette i forbindelse med det navn, det får ved adoptionen.

§ 4. Hustruen får ved ægteskabets indgåelse mandens slægtsnavn, hvis hun ikke

forinden over for vielsesmyndigheden har afgivet erklæring om, at hun ønsker at bære sit pigenavn, jfr. dog § 12, stk. 3, 2. pkt.

Stk. 2. En hustru, der ikke bærer sin mands slægtsnavn, kan under samlivet antage dette ved anmeldelse til vielsesmyndigheden.

Stk. 3. Ophører ægteskabet, kan hustruen, der har båret mandens slægtsnavn, genantage sit pigenavn ved anmeldelse til vielsesmyndigheden.

§ 5. I øvrigt meddeles navneforandring ved navnebevis, der udfærdiges af overøvrigheden. Ved navneforandringen kan det i almindelighed tillades, at det hidtidige slægtsnavn bevares som mellemnavn eller forbindes med det nye navn.

§ 6. Der kan i almindelighed ikke udfærdiges navnebevis på:

1) Navne, der er forbeholdt efter reglerne i § 7, medmindre det må antages, at der ikke her i riget findes nogen til navnet berettiget.

2) Almindelig kendte historiske slægtsnavne.

3) Navne, der har en sådan lighed med de under 1) og 2) nævnte navne, at forveksling let kan ske.

4) Udenlandske slægtsnavne, der er almindelig kendt her i riget.

5) Navne, der ved udtale eller skrivemåde afgjort strider mod dansk sprogbrug.

6) Navne, der er egentlige fornavn.

7) Navne, der kan vække anstød eller være til ulempe for bæreren.

§ 7. Forbeholdte navne er:

1) Navne, der er optaget på den i § 3 i lov nr. 89 af 22. april 1904 nævnte fortegnelse med tillæg.

2) Slægtsnavne, som det fremtidig tillades nogen at føre i medfør af § 5.

3) Slægtsnavne, som en her i riget bosat bærer af navnet har forbeholdt ved skriftlig anmeldelse til justitsministeriet.

4) Navne, der udgør eller indgår i et her i riget indregistreret firma, varemærke eller foreningsnavn, og som er forbeholdt ved skriftlig anmeldelse til justitsministeriet fra rette vedkommende.

5) Kunsternavne og pseudonymer, der er almindelig kendt her i riget, og som på tilsvarende måde af en her bosat bruger af navnet er forbeholdt ved skriftlig anmeldelse til justitsministeriet.

§ 8. Uanset reglerne i § 6 kan der udfærdiges navnebevis i følgende tilfælde:

1) Der kan meddeles tilladelse til at føre et navn, der uden at være erhvervet ved ægteskab, bæres eller har været båret som slægtsnavn af en af ansøgerens forældre eller bedsteforældre.

2) Et stedbarn kan med stedfaders eller stedmoders samtykke få tilladelse til at føre stedfaders slægtsnavn eller stedmoders pigenavn, hvis navneændringen findes at være til bedste for barnet.

3) Et plejebarn kan under samme betingelser som under nr. 2) nævnt få tilladelse til at føre plejefaders eller plejemoders slægtsnavn.

4) Enhver kan få tilladelse til at føre et ham tidligere tilkommende slægtsnavn, medmindre han har mistet retten til at bære navnet efter reglerne i §§ 10, 11 og 12, stk. 1 og 2, jfr. § 13. En kvinde kan dog kun få tilladelse til at føre et slægtsnavn, hun har mistet i medfør af § 12, stk. 3, hvis hun har en særlig interesse deri.

5) Den, der har et fremmedartet slægtsnavn, kan få tilladelse til at føre et navn, der indebærer en tilpasning til dansk sprogbrug.

6) Når det i medfør af § 5 er tilladt en person at føre et nyt slægtsnavn, der ikke tidligere har været forbeholdt, kan der med

hans samtykke meddeles hans efterkommere, forældre, søskende og søskendes børn eller enker tilladelse til at føre samme navn.

7) Kan en person i øvrigt påvise en ganske særlig tilknytning til et navn, kan han få tilladelse til at føre dette navn som slægtsnavn.

§ 9. Slægtsnavn, der erhverves ved anmeldelse efter §§ 1 og 2, ved legitimation eller ved adoption, tilkommer også vedkommendes barn eller adoptivbarn under 18 år, der bærer hans navn og står under hans forældremyndighed.

Stk. 2. Slægtsnavn, som en gift mand erhverver under samlivet, tilkommer også hans hustru, når hun hidtil har båret hans navn.

Stk. 3. Et slægtsnavn, der erhverves ved navnebevis, tilkommer i øvrigt kun de personer, der udtrykkelig nævnes i beviset. Har ansøgeren barn, adoptivbarn, stedbarn eller plejebarn under 18 år, der bærer hans navn, skal disse medtages i navnebeviset, medmindre der af særlige grunde træffes anden bestemmelse.

Kap. 2. Fortabelse af slægtsnavn.

§ 10. Er moderens ægtemand ikke fader til et barn, der er avlet under ægteskabet, og som ved fødslen har fået hans slægtsnavn, kan retten til navnet efter hans påstand frakendes barnet, såfremt det vil være særlig krænkende for ham, at det bærer navnet.

Stk. 2. Påstand om frakendelse af retten til navnet skal nedlægges under faderskabs-sagen, eller — hvis ægtemanden ikke er part i en sådan — under en særlig sag, der anlægges mod barnet inden dets fyldte femte år.

§ 11. Ved ophævelse af et adoptivforhold mister adoptivbarnet det slægtsnavn, det har fået ved adoptionen, medmindre det tillades barnet at beholde navnet.

§ 12. Omstødes et ægteskab, mister hustruen det slægtsnavn, hun har fået ved ægteskabet, hvis det ikke af særlige grunde ved dommen tillades hende at beholde navnet.

Stk. 2. Opløses et ægteskab ved skilsmisse, og vil det på grund af hustruens forhold under ægteskabet være særlig krænkende for manden, at hun fortsat fører det slægtsnavn, hun har fået ved ægteskabet, kan det på hans forlangende bestemmes i dommen eller bevillingen, at hun ikke længere må bære navnet.

Stk. 3. Hustruens ret til at bære mandens slægtsnavn efter ægteskabets ophør bortfalder, hvis hun gifter sig på ny. Såfremt hun har en særlig interesse deri, kan overvrigheden dog tillade, at hun fortsat bærer navnet.

§ 13. Mister nogen retten til et slægtsnavn efter reglerne i §§ 11 eller 12, stk. 1 og 2, mister også den, der har fået slægtsnavnet efter ham, retten til navnet.

Kap. 3. Fornavne.

§ 14. Ethvert barn skal have ét eller flere fornavne.

§ 15. Som fornavn må ikke vælges navne, der ikke efter deres karakter er egentlige fornavne. Det skal dog være tilladt som mellemnavn at tillægge et barn faders eller moders mellemnavn eller et navn, der efter § 8, nr. 1, kunne tillægges barnet ved navnebevis.

Stk. 2. Som fornavn må ej heller vælges et navn, der kan befrygtes at blive til ulempe for bæreren.

Stk. 3. Ved ændring af slægtsnavnet efter §§ 1 og 2 kan det hidtidige slægtsnavn bevares som mellemnavn. Bæres det nye slægtsnavn allerede som fornavn, bortfalder dette ved navneændringen.

§ 16. Forandring af fornavn kan ske ved navnebevis, der udfærdiges af overvrigheden. Endvidere kan forandring af barnets fornavn ske ved adoptionsbevilling.

Stk. 2. Ved forandring af fornavne må der som regel bevares mindst ét egentligt fornavn. Der kan i almindelighed ikke med-

deles tilladelse til at føre et fornavn, som ikke kunne vælges efter § 15, stk. 1 og 2.

Kap. 4. Forskellige bestemmelser.

§ 17. Såfremt ægtefæller fører samme slægtsnavn, kan dette under samlivet kun ændres, hvis de begge andrager derom.

§ 18. Den, der benytter et ham ikke tilkommende navn som sit, straffes med bøde. Påtale finder kun sted, når nogen forurettet begærer det, eller hvis almene hensyn kræver det.

Stk. 2. Den, der kan godtgøre, at en anden uberettiget benytter hans navn eller et navn, der har en sådan lighed hermed, at forveksling let kan ske, kan ved dom få den anden tilpligtet at ophøre med brugen af navnet.

§ 19. Justitsministeren bemyndiges til at give nærmere regler til lovens gennemførelse.

Stk. 2. Justitsministeren kan antage sagkyndig bistand i navnesager.

§ 20. Regeringen bemyndiges til at indgå overenskomst med fremmed stat om anvendelse af denne lov på her bosatte fremmede statsborgere og på danske statsborgere bosat i udlandet samt om beskyttelse her i riget af udenlandske navne.

§ 21. Denne lov træder i kraft den 1. januar 1962.

Stk. 2. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan efter forhandling med det færøske hjemmestyre ved kgl. anordning sættes i kraft for Færøerne med de afvigelser, som de særlige færøske forhold tilsiger.

Stk. 3. Fra lovens ikrafttræden ophæves lov nr. 89 af 22. april 1904 om navneforandring og lov nr. 66 af 19. februar 1941 om tillæg til førstnævnte lov samt §§ 49 og 74 i lov nr. 276 af 30. juni 1922 om ægteskabs indgåelse og opløsning og § 2 i lov nr. 131 af 7. maj 1937 om børn uden for ægteskab, jfr. § 22, stk. 3, i lov nr. 200 af 18. maj 1960 om børns retsstilling.

Bemærkninger til lovforslaget.

Ved skrivelse af 20. marts 1952 nedsatte justitsministeriet et udvalg med den opgave at udarbejde forslag til en ny lovgivning om personnavne, herunder navnlig om ret og pligt til at føre bestemte familienavne, om gift kvindes familienavn, om ret til at vælge fornavne, om navneforandring, om beskyttelse af familienavne og eventuelle andre spørgsmål, der står i forbindelse med disse emner. Efter forhandling mellem justitsministerierne i de nordiske lande blev tilsvarende udvalg nedsat i Norge og Sverige i 1956. De tre udvalg afgav betænkning i 1960 med udkast til ny — i det væsentlige ensartet — lovgivning om personnavne i de tre lande.

Lovforslaget bygger på det danske udvalgs betænkning. I bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser er der redegjort for, i hvilket omfang lovforslaget afviger fra udvalgets lovudkast.

Til §§ 1-3.

Bestemmelserne svarer bortset fra en redaktionel ændring af § 3 til udvalgets forslag.

Til § 4.

Stk. 1 svarer til udvalgets forslag, idet der dog foreslås indføjet en henvisning til bestemmelsen i § 12, stk. 3. Såfremt hustruen i henhold til denne bestemmelse har fået tilladelse til fortsat at bære sin tidligere mands navn, erhverver hun ikke ægtemandens slægtsnavn ved ægteskabet. Hun kan derimod senere antage hans navn ved anmeldelse efter § 4, stk. 2.

Stk. 2-3 svarer til udvalgets forslag til § 4, stk. 2 og 4, idet der dog er foretaget en redaktionel ændring i stk. 3 (udvalgets § 4, stk. 4).

Den af udvalget som § 4, stk. 3, foreslåede bestemmelse er ikke medtaget i lovforslaget. Efter bestemmelsen har hustruen, som har fået mandens slægtsnavn, ret til at *bruge* sit pigenavn foran dette, og har hun ikke fået mandens slægtsnavn, kan hun bruge dette foran sit eget slægtsnavn. Efter justitsministeriets opfattelse er der imidlertid ikke tilstrækkelig anledning til at give udtrykkelige bestemmelser i loven herom, og det forekommer endvidere lovteknisk mindre heldigt at give regler om en ret til at bruge et navn uden samtidig at give nærmere regler om denne brugsrets ophør f. eks. ved indgåelse af nyt ægteskab m. v. Hustruen, der bærer mandens slægtsnavn, må også uden udtrykkelig lovhjælp være berettiget til at bruge sit pige-

navn foran dette, ligesom hun må anses for berettiget til at benytte mandens eventuelle mellemnavn foran mandens slægtsnavn. Såfremt hun ikke bærer mandens slægtsnavn, må hun endvidere kunne bruge dette som mellemnavn foran sit eget slægtsnavn. Hun vil derimod ikke være berettiget til at forbinde mandens slægtsnavn og sit eget navn med bindestreg, idet der herved dannes et nyt slægtsnavn. Hustruens ret til at bruge mandens mellemnavn eller slægtsnavn som mellemnavn må antages at ophøre, såfremt hun mister retten til at bære hans slægtsnavn, jfr. § 12.

Til § 5.

Medens udvalgets lovudkast ingen udtrykkelige regler indeholder om de såkaldte bindestreksnavne, tilsigter forslaget at opretholde den hidtidige adgang til at meddele navneforandring, således at det nye navn ved bindestreg forbindes med andragerens hidtidige navn. Der bør dog i overensstemmelse med hidtidig praksis ikke gives navnebevis til navne, der består af flere end to led forbundet med bindestreg, ligesom to navne, der begge har endelsen *-sen* ikke bør kunne forbindes. Også i andre tilfælde, f. eks. hvor et navn består af flere led forbundet med ord som „de“, „la“, „von“ o. lign., bør det være udelukket at udfærdige navnebevis, hvorved et sådant navn forbindes med et andet navn. Det vil imidlertid ikke være muligt at give udtømmende regler herom i loven, og spørgsmålets afgørelse foreslås derfor overladt til administrationens skøn. Den hidtidige praksis, hvorefter der ikke meddeles bevilling til et slægtsnavn, der består af flere led, som ikke er forbundet med bindestreg eller på anden måde, forudsættes opretholdt.

Ligeledes i overensstemmelse med hidtidig praksis foreslås en bestemmelse om, at det hidtidige slægtsnavn normalt kan bevares som mellemnavn.

Til § 6.

Ændringen under nr. 1 er til dels af redaktionel karakter, men tilsigter endvidere at tydeliggøre, at det påhviler andrageren, der ønsker bevis til et forbeholdt navn uden at opfylde betingelserne i § 8, at sandsynliggøre, at der ikke her i riget findes nogen berettiget til navnet.

Nr. 2 svarer til udvalgets forslag til § 6, nr. 3.

Nr. 3 svarer til udvalgets forslag til § 6, nr. 2. Den ændrede placering af bestemmelsen tilsigter i lighed med bestemmelsen i § 2, stk. 1, litra e, i navneloven af 1904 at udvide beskyttelsen til

navne, der har en sådan lighed med almindelig kendte historiske slægtsnavne, at forveksling let kan ske.

Nr. 4-7 svarer med enkelte redaktionelle ændringer til udvalgets forslag.

Til § 7.

Nr. 1 og 2 svarer bortset fra en redaktionel ændring til udvalgets forslag.

Den ændrede formulering af nr. 3 tilsigter at tydeliggøre, at navnet er forbeholdt, blot én her i riget bosat person har foretaget anmeldelse til justitsministeriet. Beskyttelsen ophører således ikke, blot fordi anmelderen selv opgiver sin bopæl i Danmark eller afgår ved døden. Såfremt der derimod ikke længere her i landet findes nogen til navnet berettiget, følger det af bestemmelsen i § 6, nr. 1, at beskyttelsen ophører.

Nr. 4 svarer til udvalgets forslag.

Under nr. 5 er foretaget en tilføjelse, således at kun kunstnere m. v., der er bosat i Danmark, kan forbeholde kunstnernavne og pseudonymer. Dette stemmer med, at beskyttelsen af navnet også efter denne bestemmelse er afhængig af, at der i Danmark findes en til navnet berettiget, jfr. § 6, nr. 1.

Til § 8.

Under nr. 2 er foreslået en ændring i forhold til udvalgets udkast. Et stedbarn kan herefter kun få navneforandring til stedfaderens slægtsnavn eller stedmoderens *pigenavn*, ikke til hendes tidligere ægtefælles navn, som hun eventuelt bærer i medfør af § 12, stk. 3, 2. pkt.

Bortset fra redaktionelle ændringer svarer bestemmelsen i øvrigt til udvalgets forslag.

Til § 9.

Bestemmelsen svarer til udvalgets forslag.

Til § 10.

Den ændrede formulering af bestemmelsen i stk. 1 tilsigter at tydeliggøre, at retten til at bære moderens ægtefælles navn kun kan frakendes barnet, såfremt det er avlet under ægteskabet, jfr. betænkningen side 42 og 48. Reglen gælder efter sin ordlyd også, såfremt barnet først fødes efter ægteskabets ophør, f. eks. ved skilsmisse. I disse tilfælde vil manden imidlertid under en skilsmissesag kunne påstå hustruen frakendt retten til at bære hans navn, jfr. forslaget § 12, stk. 2. Tages hans påstand til følge, indebærer reglen i forslaget § 13, at også barnet mister retten til navnet. Har han undladt at nedlægge påstand efter § 12, stk. 2, vidende om, at hustruen ventede et barn, som han ikke er fader til,

eller er hans påstand ikke taget til følge under skilsmissesagen, bør der normalt heller ikke gives ham medhold i en sag, hvorunder han alene påstår barnet frakendt retten til at bære hans navn.

Til §§ 11-13.

Bestemmelserne svarer bortset fra en redaktionel ændring i § 12, stk. 3, til udvalgets udkast.

Til § 14.

Bestemmelsen i § 14, stk. 2, i udvalgets forslag foreslås udeladt. Efter denne bestemmelse tilkommer valg af fornavn forældrene i forening, hvis de begge har del i forældremyndigheden, og ellers den, der har forældremyndigheden. Dette følger imidlertid allerede af myndighedslovens § 19, hvorefter forældremyndigheden medfører pligt til at sørge for barnets person og beføjelse til at træffe bestemmelse om dets personlige forhold.

Til § 15.

Bestemmelsen er ændret noget i forhold til udvalgets udkast.

I *stk. 1* foreslås for det første optaget en bestemmelse svarende til udvalgets forslag til § 15, stk. 1, nr. 2, hvorefter der som fornavn (herunder mellemnavn) i almindelighed ikke kan vælges et navn, som ikke efter sin karakter er et fornavn. Dette gælder som hovedregel, uanset om navnet kunne meddeles barnet som slægtsnavn ved navnebevis, jfr. §§ 5-8, idet det ikke vil være muligt for de kirkelige myndigheder, der har med dåb og navngivelse at gøre, at træffe afgørelse herom. Såfremt man derfor ønsker som mellemnavn at tillægge et barn f. eks. et frit opfundet navn, der ikke er forbeholdt, må dette ske ved navnebevis, jfr. § 16 og bemærkningerne hertil. Adgangen til i forbindelse med dåb eller navngivelse at tillægge barnet et mellemnavn foreslås imidlertid udvidet i forhold til udvalgets lovudkast. Efter lovforslaget vil man således kunne tillægge barnet faderens eller moderens slægtsnavn — det forudsættes herved, at barnet ikke bærer samme navn som slægtsnavn. Endvidere vil man som mellemnavn kunne vælge faderens eller moderens mellemnavn eller en af bedsteforældrenes slægtsnavn.

Det forekommer kun sjældent, at det navn, der ønskes tillagt barnet som mellemnavn, er et bindestreksnavn eller i øvrigt består af flere led. Man har derfor anset det for overflødig at give særlige regler til imødegåelse af uheldige navnekonstellationer, men det forudsættes, at myndighederne kan nægte at acceptere sådanne mellemnavne i medfør af bestemmelsen i stk. 2, hvorefter der ikke må

vælges et fornavn, som kan befrygtes at blive til ulempe for bærereren.

Stk. 2 og 3 svarer bortset fra nogle redaktionelle ændringer til § 15, stk. 1, nr. 1, og stk. 3, i udvalgets lovudkast.

Til § 16.

I *stk. 1* foreslås indføjet en til gældende praksis svarende bestemmelse, hvorefter et barns fornavn kan ændres ved adoptionsbevilling.

Efter bestemmelsen i *stk. 2* kan der altid meddeles navneforandring til et fornavn, som kunne være tilagt andrageren ved dåb eller navngivelse. Forslagets formulering, jfr. udtrykket „i almindelighed“, medfører imidlertid, at der kan meddeles navneforandring ved navnebevis eller i forbindelse med adoption i et noget videre omfang. I medfør af § 16, stk. 2, vil der således kunne meddeles tilladelse til at føre et ikke forbeholdt slægtsnavn som mellemnavn, jfr. bemærkningerne til § 15. Endvidere tilsigter bestemmelsen, at åbne mulighed for at opretholde hidtidig praksis, hvorefter der f. eks. kan meddeles bevilling til som mellemnavn at føre stedfaders eller stedmoders mellemnavn, plejefaders eller -moders mellemnavn, adoptantens mellemnavn samt eventuelt et navn, der bæres som mellemnavn af den pågældendes ældre søskende.

Udvalgets forslag til § 17 foreslås ikke medtaget i loven, jfr. bemærkningerne til § 14.

Til § 17.

Bestemmelsen svarer til § 18, 1. pkt., i udvalgets forslag. Bestemmelsen i § 18, 2. pkt., foreslås udeladt som overflødig, idet hustruens navneforandring efter § 8, nr. 4, ikke medfører ændring af begge søgtefallers navn.

Til § 18.

Bestemmelsens formulering er ændret i forhold til udvalgets forslag til § 19, således at den omfatter enhver uberettiget navnebrug og ikke, som efter udvalgets forslag, blot brug af et slægtsnavn som

sådan. Der vil således efter bestemmelsen i *stk. 1* kunne idømmes straf også for uberettiget anvendelse af et navn f. eks. som mellemnavn, kunstnernavn eller lignende.

Til § 19.

Bestemmelsen i § 20, stk. 2, 2. pkt., i udvalgets forslag, hvorefter udgifterne ved sagkyndig bistand i navnesager afholdes på finansloven, foreslås udeladt som overflødig. I øvrigt svarer bestemmelsen bortset fra nogle redaktionelle ændringer til § 20 i udvalgets forslag.

Til § 20.

Bestemmelsen i § 21, stk. 1, i udvalgets forslag, hvorefter navnebevis kan meddeles personer, der er bosat her i riget, eller som er danske statsborgere, foreslås udeladt. De i bestemmelsen omhandlede spørgsmål af international-privatretlig karakter bør løses i praksis. Der bør navnlig ikke i strid med dansk rets almindelige domicilprincip gives danske statsborgere, der er bosat i udlandet, et ubetinget krav på navneforandring efter loven uden hensyn til, om de kan opnå navneforandring i det land, hvor de er bosat.

Adgangen til at indgå overenskomst med fremmede stater om beskyttelse af navne foreslås udeladt, således at denne adgang ikke er afhængig af, hvorvidt der er tale om *slægtsnavne*, der er i brug i udlandet. Efter bestemmelsen vil der således f. eks. kunne indgås overenskomst om beskyttelse af udenlandske historiske slægtsnavne, selv om de ikke længere er i brug, og selv om de ikke omfattes af bestemmelsen i forslaget § 6, nr. 4.

Til § 21.

Bestemmelsen om lovens ikrafttræden på Færøerne, der er affattet i overensstemmelse med en henstilling fra rigsombudsmanden og Færøernes landsstyre, tilsigter at åbne mulighed for at løse de problemer, som navnlig det færøske sprog kan rejse.